

Všechno co si myslím ještě dovolíš mi říkat?
Nebo radši by jsi zašil moji nevymáchanou tlamu?
Rád bych teda věděl s kým se vlastně můžu stýkat?
Co se smí a co se nesmí v našem Postorwelově chrámu?

Otiskni už směrnice ať konečně je jasný,
jak by měly sborem bečet zpacifikovaný ovce.
Rád by jsi mě zakázal, že jo, to by bylo krásný.
Hlavně správně označ škodnou no a z ovcí uděláš lovce.

Všichni ti zatleskaj, když to do nich napereš,
když stokrát zopakuješ lež,
Vždyť víš, jak se to dělá,
pálíš cejch doprostřed čela a nemrkneš.

Myslím, že bys rád ještě smazal slovo národ.
Tak si sežeň nějaký štětky a hnědou barvou to natři.
Zakaž mi to téma, kor když je národ marod.
Jen plivej tam, kde stojím já a se mnou všichni mí bratři.
A sestři.

A co bys ještě chtěl? Mám teda přestat radši zpívat?
Vytas osvědčený trumfy, mesiáš, boháč a nácek.
Mám stát jako blbeček a mám se jenom dívat,
na to jak na mě pan spravedlivý zezadu tahá klacek?

Rozpoutej hon a vkládej mezi řádky strach,
pořádně zatrub na poplach.
Krásně se to běží, když mi pořád visíš jako klíště na patách

Řeknem si to na rovinu, též tě nemám rád.
Nevím proč mi škodíš tak vehementně, jak umíš.
Jediný co mohl bych ti s čistým srdcem přát.
Ať tu svoji nenávisť jen o malej kousek ztlumíš.

Jsi samozřejmě chytřejší a dokonalá bytost.
Rozumím tvé potřebě říkat nám kdo je tu špatný.
Chceš abych jenom klečel a furt projevoval lítost?
Fajn, můžeš kvičet hlasitějc a bude ti to prd platný.

Vidím tvoje štěstí kdybych náhle oněměl
nebo bych hubou v zemi ryl.
Pak by sis to hezky oslavil a šel bys hledat jinej cíl...
Aniž bys pochopil...